

mod Søfiden, hvilke Skibe der anses egnet til at optage Kampen uden for Drefund, henjet til, at befæstede Støttestruer ikke foresindes, samt hvilke ikke til egentlig Krigsbrug egnede Skibe der have eller anses fornuddne til Øvelser, Opmaalings-, Stations-, Inspektions-, i Handelsens eller anden civil Tjeneste". Paa denne Forespørgsel fik vi fra Marineministeriet følgende Svar, altsaa skriftligt, det findes i samme Tillæg B. Sp. 1686: "Det hermed de i det ærede Udvalgs Skrivelse af 19de f. M. i Nummerrække opstillede specielle Spørgsmaal formenes at være besvarede, undlader man ikke med Hensyn til den større almindelige Forespørgsel i Slutningen af Skrivelsen at meddele, at dennes Besvarelse ønskes givet gennem mundtlig Forhandling med det ærede Udvalg". Jeg beklager, at vi ikke have faaet noget Svar eller mundtlig Forhandling om dette Spørgsmaal, thi de Spørgsmaal, der vare stillede, vare jo — det vil enhver kunne forstaa — af afgørende Betydning for meget vedrørende Søværnets Ordning og Søværnets Fremtid. Det var altsaa ved denne Besvarelse, man har ment at kunne imødekomme den Anmodning, som man stillede i den foreløbige Betænkning om en indgaaende kritisk Behandling af Spørgsmaalet.

Ved Formen af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget — jeg tillod mig for at berøre den slygtigt — kan jeg ikke undgaa at dvæle et Øjeblik. Der udkom i sidste Sommer en Artikel i Maritimt Tidsskrift, som ogsaa blev udgivet som særlig Pjece. Den blev udgivet anonymt og undertegnet: Flere Søofficerer. Den blev fordelt til forskellige Medlemmer af Tinget, blandt andre fik jeg den, og kolporteret til Advokaterne for at blive anmeldt. De Herrer ville maasse sige, at saadanne anonyme Skrivelser vedkomme ikke denne Sag, men De ville faa at se, at det er en Sammenhæng. Tonen i denne Pjece har Præg af Misfornøjelse. Det er jo en ganske almindelig Ting, at man kan være misfornøjet, det hører man saa tit om, men Pjecens Forfatter var særlig misfornøjet, han rettede et Angreb paa Udvalget her i Tinget og det et ret kraftigt Angreb. Vi bleve reducerede temmelig betydeligt, der var ikke meget tilbage af Begreb her om Marinens Sager, og for saa vidt er det jo ret overlegent, men ogsaa ret ungdommeligt. Noget saadant kan jo være ret morsomt at læse, men i det Øjeblik, man ser, at denne Pjeces Udtalelser gaa lige over i de Bemærkninger, der ledsage det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, synes det mig, at det morsomme egentlig er hørt op. Saa kommer man til at se lidt nærmere paa de

Udtryk, der ere anvendte, og paa den Maade, hvorpaa man har tænkt at ville forhandle med den lovgivende Forsamling. Det er ikke nok med, at Hovedtanken i denne Pjece er fulgt, men der er ordrette Afdelinger af den anførte. Jeg skal ikke ulejlige Tinget med at oplæse noget deraf, hvad jeg selvfølgelig let kunde, men det er ganske givet, at det er denne Pjece, der gaar igen. Jeg ser deraf, at der foreligger en simpel Løsning af to Tinginger med to ubekendte, hvoraf man kan finde de ubekendte. Det viser sig, at der maa være et meget intimt Forhold mellem de anonyme Forfattere af denne Pjece og Marineministeriet. Men jeg synes, det er beklageligt, at man i Stedet for at nedsætte en Kommission, der kunde arbejde i Løbet af Sommeren, gaar imod Udvalget og dets Forhandlingsvillighed ved at gøre stærke Angreb paa Udvalget og senere lader dette Angreb gaa over i selve det officielle Forslag, som foreligger paa Tingets Bord. Det er, som man siger: Røsten er Jakobs, men Hænderne ere Esaus. Der er vel ikke mange, der have læst det temmelig store Arbejde igennem, men jeg skal gøre opmærksom paa en Ting, som vil slaa de Herrer. Det er egentlig en Polemik mod sig selv, man fører, og det gaar selvfølgelig lidt igen i de Bemærkninger, som foreligge til Forslaget. Først tillægger man Udvalget visse Betragtninger og Meninger, som vi slet ikke have, og saa polemiserer man mod dem for til Slutning at sige: Saa gaa vi alligevel ind paa det, som Udvalget ønskede. Jeg skal dog, for at man nærmere kan vurdere det og spare Tiden for nogle af de Herrer med at læse det, fremdrage et Par Eksempler: Pag. 38 i Anmærkningerne til det foreliggende Lovforslag omhandles Skolestibene. Jeg maa maasse med Formandens Tilladelse oplæse, hvad der staar her i Bemærkningerne, og hvor man citerer den foreløbige Betænknings Ordlyd:

"I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger (Pag. 21, Sp. 2) udtaler Ministeriet, at Øvelsesskibene særlig til Anvendelse ved det faste Personels Opdragelse og Uddannelse ere Skibe, der ere og paa Grund af Forholdene endnu i nærmere Tider maa vedblive at være af en saadan Art, at de ikke egne sig til egentlig Krigsbrug.

Naar Ministeriet stærkt fremhæver Nødvendigheden af, at det værnepligtige Mandskab uddannes om Bord i de moderne Skibstyper med det nyeste Materiel, staa foranførte Udtalelser paafaldende grelt over for Spørgsmaalet om det faste Befalingsmands Personales Uddannelse, saa grelt, at en nogenlunde radikal Forandring af Skolestibs-Ud-